

som skulde falde. Det vil altsaa sige, at det konservative Folkepartis Ordfører den Gang ønskede, at man ikke skulde nedsætte Prisen paa Brød og Sukker. Hvorledes kan et Parti tænke sig at være et Samfundsparti og særlig bejle til Mellemstandens Stemmer og Bevaagenhed, naar en af Partiets Ordførere har et Standpunkt som det, det ærede Medlem fra Ærø i denne Sag gjorde gældende? Jeg har ikke set nogen desavouere dette Standpunkt. Dernæst erindrer jeg om, at det ærede 24de Medlem for Hovedstaden (Theodor Jensen) for ikke ret lang Tid siden her fra Talerstolen tog i Forsvar Grosserer Peschcke-Køedts Udtalelser paa det berømte Børsmøde og ved den Lejlighed erklærede, at den danske Handelsstand var det mest lovlydige Salt i vort Samfund. Jeg gad nok vidst, om den købende Middelstand og den store brede Befolkning af Smaakaarsfolk ikke finder, at Saltet har været lovlig kostbart. Jeg vil endelig tage et ganske frisk Eksempel. Det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harbøe) udtalte forleden, da vi debatterede Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse, følgende — det staar i Fortrykket Sp. 265 —, at Arbejderne skal kunne leve „og leve paa en Maade, der ikke er ganske uværdig for et Menneske“. Man kan ikke sige, at denne Udtalelse var „ikke ganske uværdig“ for et politisk Parti, allermindst for et politisk Parti, der bilder sig ind, at det kan være et Samfundsparti. Det vilde derfor i høj Grad glæde mig under denne Finanslovforslagsbehandling at faa lidt nærmere udviklet fra konservativ Side, hvad det er for Planer, det konservative Folkeparti omgaas med, og i Kraft af hvilke det mener med Rette at kunne kalde sig et Samfundsparti. Jeg tror virkelig, at den ærede Ordfører havde en rigtig Tanke, da han antydede, at nogle maaske kunde mene, at det Parti sejler under et falsk Flag. Jeg vil meget henstille til Partiet, at det tager Navneforandring, og jeg skal med Glæde stille et nyt Navn til Raadighed. Hvis de kaldte sig det konservative Overklasseparti, havde de et Navn, der baade er sandt, træffende og skikket til at skaffe dem den Tilslutning, som de har socialt Krav paa at faa.

Efter disse Udtalelser skal jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Skolespørgsmaal, der har været saa stærkt debatterede. Jeg vil først spørge den højtærede Undervisningsminister, om jeg ikke har Ret i den Anskuelse, at det

Ekstratilskud, der er givet til Privatseminarierne, er tænkt anvendt fornemmelig til Forhøjelse af Lærernes Løn. Det er mig nemlig bekendt, at der er i hvert Fald et Privatseminarium, som trods det høje Tilskud slet ikke har forhøjet sine Læreres Løn, og jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om dette er overensstemmende med Forudsætningerne for det Tilskud, som Seminariet har nydt godt af.

Jeg har været meget glad ved at høre de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for mit Parti (K. M. Klausen) har gjort angaaende Reformering af Seminariernes Undervisning og Reformering af hele vor Opdragelse. Da der er mange Medlemmer i denne Sal, som ikke har haft Lejlighed til at følge denne Sags Behandling i den gamle Rigsdag, vil jeg gerne til Oplysning for dem erindre om, hvorledes det gik til, at det meget beskedne Forslag om at nedsætte en stor Skolekommission strandede. Det saa i Fjor ud, som om denne Sag kunde glide, men saa rejste det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sig og bragte Sagen til at strande og fik sit Partis Tilslutning. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, hvad det ærede Medlem fra Assens den Gang sagde, det staar i Folketingstidende Sp. 1007. Det ærede Medlem udtalte: „Jeg anser det for naturligt, at alle Spørgsmaal, der vedrører Kirke og Skole, venter, indtil Kvinderne kan faa Lod og Del i Afgørelsen af disse Spørgsmaal. . . . Dette Spørgsmaal bør vente, indtil Kvinderne rykker ind og kan faa Del i Afgørelsen af det store og vigtige Samfundsspørgsmaal: hvorledes hele vor Undervisning fra øverst til nederst skal ordnes“. Det ærede Medlem paa kaldte altsaa Kvinderne, men naar jeg nu ser ud over denne Sal, ser jeg ikke nogen kvindelig Repræsentant for det Parti, paa hvis Vegne det ærede Medlem talte. Det Parti, der optraadte som Kvindens Ridder, har fuldstændig forsømt den glimrende Lejlighed til at skaffe en Repræsentant for den danske Kvinde her ind i Folketinget til Trods for, at Partiet sidder inde med de fleste Mandater i denne Sal, og til Trods for, at der er talrige sikre Kredse, som er blevet besat med nye Mænd til Erstatning for de tidligere Repræsentanter. Man kan ikke helt undgaa at faa en Forestilling om, at det egentlig ikke saa meget var Kvinderne, det drejede sig om den Gang, men at det mere gjaldt om at faa forpurret Sagens Fremme. Nu er det mit Haab, da det ærede Medlem ikke